

[Svend Andersen]

ikke troede, at det foreliggende forslag løste problemerne, heller ikke de miljømæssige. Det, der i bedste fald ville ske, var, at det blev dobbelt så dyrt at udsende tryksagerne, fordi der skal betales returporto. Det er så et spørgsmål, hvor meget det begrænser mængden, men det eneste begrænsende, der ligger i forslaget, er, at det skal blive dyrere at udsende reklametryksager, og det tror vi ikke på i sig selv kan være noget, der begrænser. Mængden vil jo være den samme, og den skal man skaffe sig af med alligevel.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg vil gerne gøre fru Birthe Hansen opmærksom på, at enhver form for reklame-tryksager der udsendes, er en investering. Der er ikke nogen, der sender noget ud, undtagen man får en rimelig respons tilbage. I øvrigt kan det godt undre mig lidt, at SF, som i mange henseender prioriterer forbrugeroplysning, i den grad underkender reklametryksager, hvor det jo i høj grad er muligt at give en forbrugeroplysning, som man ikke har mulighed for at give gennem den løbende annoncering.

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil godt sige til den sidste ordfører, at her er vi nok heller ikke enige, fordi de fleste af reklametryksagerne er så kommercielle, at det eneste, de oplyser om, er indhold og pris og indholdet gående på vægtangivelsen. Det er meget sjældent, jeg har set en reklametryksag, som i den grad gik ind i, hvad indholdet var, og hvilke virkninger de forskellige ting havde. Hvis det var det, det var tale om, var det nok en lidt anden sag, men dette er direkte kommercielle reklametryksager, der går ind.

Jeg glemte før at sige til fru Anne Grete Holmsgård, at de aviser, vi tænker på – det er måske ikke tilstrækkelig uddybet her – er de aviser, der går ud i alle lokaldistrikterne, de lokale aviser, som giver meddelelser til folk i området, og som derfor er undtaget. Jeg kan da godt se, at en kommerciel tryksag kan laves om til en avis, men så vil den bare ikke blive betragtet som avis i sammenhæng med dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 96:

Forslag til folketingsbeslutning om fleksible åbningstider.

Af Aase Olesen (RV) m.fl.
(Fremsat 11/2 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Stetter):

Næsten på dagen er det 9 måneder siden folketinget ved anden behandling drøftede og med stort flertal forkastede det radikale venstres forslag til folketingsbeslutning om en yderligere liberalisering af lov om butikstid.

Den fortsatte debat i offentligheden om butikstiderne har tilsyneladende givet forslagsstillerne mod på at forsøge sig med endnu et fremstød.

Forslaget udmærker sig i øvrigt ved i denne udgave også at beskæftige sig med åbningstiderne i offentlige kontorer og banker m.v.

Forslaget opererer med de 69½ time, som den almindelige butikshandel efter gældende lov må holde åben, og som efter forslaget frit skal kunne placeres på samtlige hverdage, herunder lørdage, hvor lukketiden i dag som bekendt er senest kl. 14. Der er i forslaget ingen særregel for de såkaldte døgnkiosker, herunder kiosker på benzinstationer, der således åbningsmæssigt skal behandles på linje med den almindelige butikshandel. De øvrige sortimentsbutikker, som efter loven i dag har helt frie åbningstider, som f.eks. bagere, kon-